

Nytte i den Tid, der nu tilstunder. Jeg veed ikke, om hertil kan henregnes en Foranstaltning, som en æret Taler har omtalt, at nemlig Brød fra Landet kunde indføres paa Areltorvet, men, siden der er steet en Opfordring til mig med Hensyn til dette Spørgsmaal, som jeg ikke fik Leilighed til at gaae imøde, fordi den ærede Formand, vistnok med god Ret, erklærede, at det ikke var Gjenstand for Forhandling i den Sag, saa skal jeg her ved, forskævt det kunde give Stof for de videre Forhandlinger, som kunde finde Sted, angaaende Midlerne til at møde Dyrtiden, bemærke, at der, uagtet Spørgsmaalet, efter de gjældende Love, neppe kan besvares bekræftende, ikke fra Regjeringens Side vil være Noget veien for, at det, idetmindste for en saadan Tid, som denne Lov i det Hele maatte være beregnet paa, kunde tilstedes, at Brød, ialfsald Rugbrød, maatte frit indføres i Kjøbstæderne. Jeg skal ikke paa Sagens nærværende Standpunkt udtale mig videre desangaaende, men blot bemærke, at, medens jeg paa den ene Side maa ansee det aldeles uantageligt, at en saadan ubegrændset Myndighed som den, Forslaget gaaer ud paa, overlades Communalbestyrelserne, vilde jeg, derimod finde det meget naturligt, eller idetmindste ikke finde nogen Betænkelse ved, at der blev indrømmet dem en vis begrændset Myndighed til at træffe Foranstaltninger af den omhandlede Art.

J. A. Hansen: Hvad Hovedsagen angaaer, troer jeg blot, at jeg behøver at henholde mig til, hvad jeg, da denne sidst var til Forhandling, yttrede. Naar kun den ærede Minister kunde blive enig med os om Indholdet af Lovforslaget, skulde det være mig ganske ligegyldigt, om han troer, at det er udgaaet fra den ene eller anden Betragtning. Det er mig ganske det Samme, hvilken Betragtning Regjeringen troer, at Lovforslaget er udgaaet fra, naar den kun er enig i selve Lovforslaget. Det forekommer mig, at den ærede Ministers Udtalelser idag imod Forslaget hovedsagelig gik op i den Betragtning, at de nuværende Communalbestyrelser ikke skulde have tilstrækkelig Modstandskraft i sig selv imod uoverlagte eller for vidt drevne Fordringer; er det den ærede Ministers Mening,

saa er det en streng Kritik over de nuværende Communalbestyrelser, og saa vil jeg bede ham overveie, om det ikke netop er et stort Beviis for, at vi trænge til en anden Communallov; thi det er dog den første Fordring, man maatte kunne gjøre til en Bestyrelse, at den har tilstrækkelig Modstandskraft i sig selv til at kunne modstaae uoverlagte og uforstandige Fordringer. Jeg haaber derfor, at den ærede Minister i den Dom, som han selv har udtalt over de nuværende Communalbestyrelser, vil finde en yderligere Grund til saa hurtigt som muligt at forstaae os en forandret Communallov, som kunde bringe os saadanne Bestyrelser tilstede, som vi for Tiden, efter den ærede Ministers Mening, ikke have. Med Hensyn til den nærmere Udtalelse af den ærede Minister, har det glædet mig at høre, at han dog begynder noget at komme Thinget imøde, idetmindste i denne Sag; det er noget saa ganske Nyt, at vi idag høre, at han begynder at gjøre et eneste Skridt os imøde, at det ikke kan andet end glæde mig, at han idag har gjort et saadant Skridt. Jeg skulde derimod mene, at man, paa Grund af Sagens Paatrængenhed, ikke bør nedsette et Udvalg; jeg skulde mene, at det ikke maa ligge i vort Hverd at formulere den ærede Ministers Tanker, men det forekommer mig, at, naar den ærede Minister vil komme os imøde, saa maa han komme os imøde med sine egne Tanker, formulerede af ham selv, i Form af Vædringsforslag til Loven; thi saa er det vistnok vort alvorlige Dulle at gaae den ærede Minister imøde saa langt som muligt, naar blot Hensigten med Lovforslaget kan naaes; men det vilde, troer jeg, være os umuligt, idetmindste for de fleste af os, at formulere den ærede Ministers Tanker saaledes, at man kunde have noget Haab om, at han vilde finde sine Tanker udtrykte deri, naar det kom til Forhandling, og, naar det ikke skulde lykkes, var det hele Forsøg i den Retning spildt. Jeg skal altsaa udtale det Dulle, at vi lade Loven gaae til umiddelbar 2den Behandling, og at den ærede Minister vilde lade sig bevæge til at opsætte paa Papiret de Vædringsforslag, som han finder hensigtsmæssige for at gjøre den Begrændsning, som han har antydet maatte stee i Loven,